

Glavna postavka

Kvintesencija kvantum

- zbirka noograma-

Knjiga Metaparadigma obradila je set proto-valenci koristeći standard prijemčiv mogućnostima apsolviranja za prosečnog pojedinca, pri čemu je integralni „algoritam protoznanja“ formatiran u volumenu *jedne* knjige.

Drugi korak sublimiranja predstavlja sadržinsko „kvantovanje“ do čistih *kvintesencija* pojedinih Valenci, uz grafičko unificiranje, kao i korišćenje noogram formata prilagođenog za muzejsku postavku, sa tetradama panoa.

U muzejskoj postavci, Valence su prezentovane sa 1-2 panoa velike tetrade (128x128 cm) koji sadrže po 4 manje tetrade, a one po 4 noograma. U odnosu na stranicu teksta u knjizi, noogram-tablica je značajno sublimiran format.

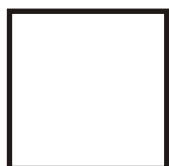
Zbirka noograma ekvivalent je partituri same knjige, u formatu muzejske postavke. Kvantovanjem i unificiranjem, supstanca Valenci „preparirana“ je u meri da može bitno olakšati apsolviranje kod prosečnog pojedinca.

Ovaj quantum protoznanja takođe uspostavlja uslove za implicitnu i eksplicitnu sinergiju kvintesencija proto-valenci „na malom prostoru“. Takav efekat pojedinac dobija iz same postavke i uz program kustosiranja.

U sinergiji učestvuju: Advaita vedanta, Učenje teravade, Metod isihije, Tajna doktrina, Ezoterijske paralele i Holistička paradigma. Implicitna komplementarnost Valenci može dati tračak aksioma Apolutnog Znanja.

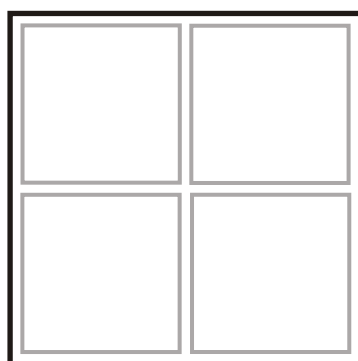
Zbirka noograma - prikaz formata

Noogram

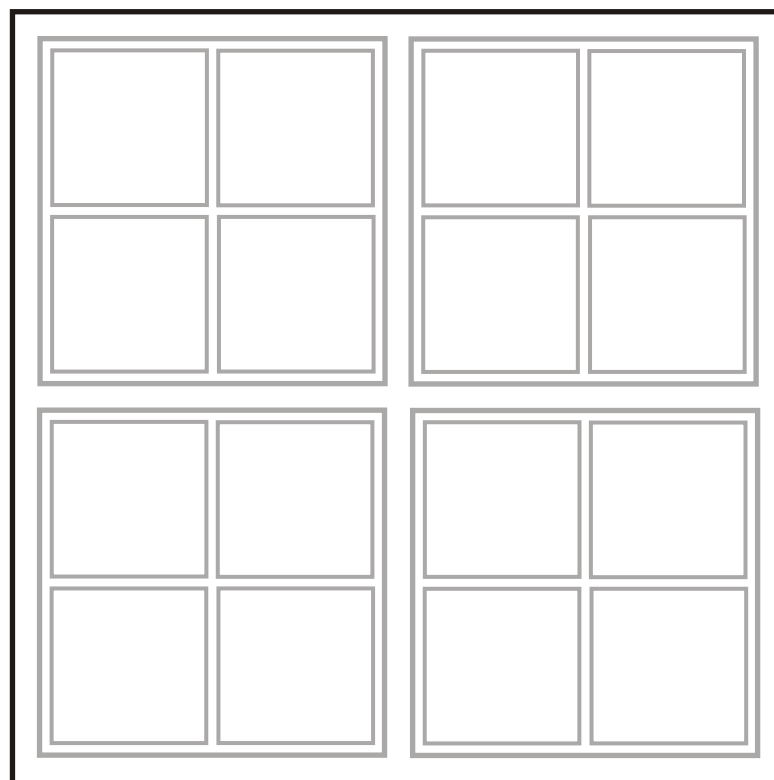
26 cm
tablica

Prva tetrada

58 cm
srednji pano

Druga tetrada

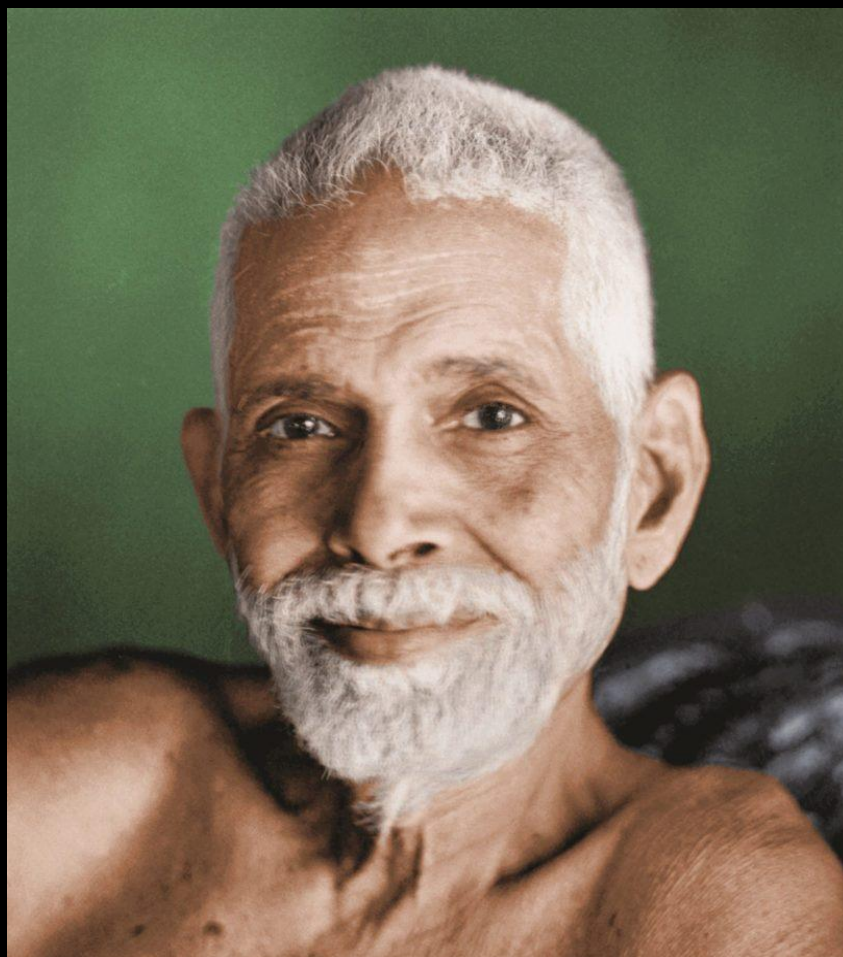
128 cm
veliki pano

sledi ilustracija noogram formata

na primeru Advaita vedante

(22 stranice knjige svedene su na 8 noograma)

Advaita vedanta

Ramana Maharši

- noogram partitura -

Advaita vedanta

Veliku zbrku u filozofsko-teološkim raspravama stvara poimanje sveta, duše i Boga intelektualnom spekulacijom. Pitanja postavljaju oni koji Sopstvo vide kao telo ili um.

Sopstvo je istinska stvarnost. U sve ostalo, telo i um, može se posumnjati. Mudrac postavlja dijagnozu naših nevolja i raspliće zamršeno klupko ispravnog i pogrešnog znanja.

Da bismo spoznali istinu, moramo najpre poznavati sebe. Svekoliko nagomilano znanje tiče se sveta a ne nas; ono ne dovodi do prave sreće. Ramana ga čak određuje kao *neznanje*.

Neznanje pravog Sopstva, uz predrasudu da je telo Sopstvo, čini ropstvo željama i strahu. To je *prvobitno neznanje*, iz kojeg izrasta ukupno neznanje, koje porobljava naše umove.

Instrument za oslobađanje od neznanja je: um. On mora da se okrene od sveta i ustremi na Sopstvo. Um je pun predstava, potomstva prvobitnog neznanja - sve njih moramo uništiti.

Autoritet je s̄amo svedočanstvo Mudraca o iskustvu Sopstva i stanju Oslobođenja. On govori o Sopstvu da bismo počeli Traganje i potvrdili ga sopstvenim direktnim Iskustvom.

Sopstvo je jedina nesumnjiva stvarnost koja leži u osnovi sveta. U neznanju, jedina Stvarnost pojavljuje se kao - svet. Tok uma okrenut je ka svetlu, iz verovanja da je svet stvaran.

Svet smatramo stvarnim u smislu u kojem on to nije. Uz ovo pogrešno verovanje, oslobođenje nije moguće. Telo i um poistovećujemo sa Sopstvom, tako zapadamo u neznanje.

Sopstvo bi se dostiglo lako, ako se ne bi verovalo da je svet stvaran. Dok ne odbacimo iluziju stvarnosti sveta, nikad nećemo biti u prilici da iskusimo stvarno Sopstvo.

Mudracu je svet i stvaran i nestvaran, bez protivrečnosti. Svet je stvaran jer počiva na Stvarnosti, ali i nestvaran - kao pojava Stvarnosti, odvojeno od koje svet ne postoji.

Stvarnost je *jedna* - besprostorna, bezvremena, besformna nepromenljiva; naši umovi vide je kao mnoštvo podložno promeni, željama i strahu, zatvoreno u vremenu i prostoru.

Po Mudracima, Stvarnost nije ni u vremenu, ni u prostoru, niti je ona u vezi sa bilo čim, kao uzrok ili posledica. Test Stvarnosti je *nepromenljiva neprekidnost postojanja*.

Buđenjem iz dubokog sna bez snova (u kom je um rastopljen), svet se pojavljuje zajedno sa umom. Svet se javlja samo dok um funkcioniše. U stanju dubokog sna, um i ego su potopljeni.

Smatramo da je svet van nas, da smo mi telo, ili um u telu. Sa svetom se pojavljuju vreme i prostor; kad svet iščezava u snu, i oni nestaju. Svet ne vidimo u snu, jer on ne postoji.

Bez dokaza da su vreme i prostor stvarni svet nije stvaran. Vreme i prostor su mentalne tvorevine, stvara ih ego i u njih smešta telo i svet. U snu nema ni vremena ni prostora.

Dok mi spavamo drugi su budni, pa neko uvek vidi svet. Ali, ovi “svedoci” su deo sveta, čija je stvarnost sporna. To što su viđeni pre sna nema značaj, jer je isti slučaj i sa sveto.

Mi nismo ni telo ni um, već večno 'Ja jesam', koje se kao nit provlači kroz tok misli. 'Ja jesam' ne menja svoju prirodu koja je Sopstvo; iz zamenjivanja za telo rađa se ego-osećaj.

Ne postoji „rađanje sveta“, prošlost ni budućnost, čak ni sadašnjost. Nema prošlih rođenja, niti ćemo se rađati u budućnosti. Apsolutna Istina koju poznaju Mudraci glasi:

Nismo ni sada u telima, niti je smrt stvarna;
nema prošlih dela, niti smo počiniooci dela
čije ćemo plodove u budućnosti ubirati.

Verujemo da postoji duša - kao posmatrač sveta i mislilac misli, i da svako telo nastanjuje posebna duša. Kad kažemo 'ja' mislimo na malo konačno sopstvo, svedeno na telo i um.

Malo sopstvo je hipotetičko biće, sačinjeno od dve sasvim različite pojave: svetla Svesti i tela, koje su pomešane; to rezultira neskladnim bićem zvanim 'individualna duša'.

Duša nije poseban entitet, a ima formu stvarnosti: svetlo svesti iz Sopstva, koje doživljavamo kao 'Ja sam'. Ovo biće izgleda svesno ali je nerazlučivo od tela, koje nije svesno.

Ega nema u dubokom snu, samo u budnom stanju i snovima. Kada zaspimo, telo i ego nestaju, a sa njima nestaje i svet. Buđenjem, uz opažanje tela rađa se misao: 'Ja sam ovo telo'.

Sve dok ego-osećaj opstaje, pojavnost sveta je nužna. Sve dok neko vidi svet, ne može da ne zamenjuje telo za Sopstvo. Pojavom ega javlja se i svet; kad ega nema, ništa ne postoji.

Kao celina objekata, svet je besvestan i suprotnost je Bogu. Konačna duša je suprotnost beskonačnom Bogu. Bog je deo trojstva suprotnosti: mislilac - objekat - čin mišljenja.

Traganje za Sopstvom sva pitanja svodi na jedno: Ko sam ja? Oslobođenje je stanje Prosvetljenja, Spoznaje, Savršenstva, Blaženstva, Mira i Prirodno Stanje, tzv. „Stanje bez ega“.

U Stanju bez ega Bog ne postoji odvojeno od Sopstva. Istina je da Bog jeste Sopstvo: Čista Svest. Stoga On nije ličnost, niti je na bilo koji način povezan sa svetom bića i stvari.

Neznanje, kao izvor čitave kreacije, ne postoji čak ni sada. Stvarnost ne podleže promeni niti je delatni uzrok sveta. Ko sebe vidi kao ličnost i Boga mora poimati kao ličnost.

Mišljenje da Stanje bez ega označava potpuno ništavilo i izumiranje sopstva potiče od našeg poistovećenja sa egom. Sopstvo je daleko veće od ega - Ono preživljava smrt ega.

U Stanju bez ega Sopstvo isijava u svojoj stvarnoj prirodi. Nepomućeno i bezvremeno blaženstvo nastaje opstajanjem u tom Stanju, kad ego (koren svih želja) biva zauvek uništen.

Budno stanje nije konačan status, kakvim ga um predstavlja. Pri budnom stanju i spavanju Sopstvo jeste zasenjeno egom. U dubokom snu nema tela, uma i ega, ali mi sami opstajemo.

Postoji pet omotača koji zaklanjaju stvarno Sopstvo. Svet je mentalne prirode; kad omotači otpadnu, Sopstvo sja kao čista Svest koja daje tela stvorenjima i udahnuje im dušu.

„Stanje bez ega“ je izvan poređenja sa svetom relativnosti. Ne biti svestan stvari i misli je sreća: tada smo Sopstvo. Prava sreća je sāmō vraćanje uma na svoj Izvor - Sopstvo.

„Budno Spavanje“ (Stanje bez ega) je prava Budnost, a ne san koji zovemo budnost. Dan za Mudraca, Noć je za neznalice. Mudračev san nema početak ni kraj, jer je vreme nestvarno.

Ne treba da postizemo Sopstvo - mi jesmo uvek Sopstvo. Ropstvo, kao i sloboda, su relativni: oba su nestvarni. Oslobođenje došlo odmah... samo kad bismo izgubili ego.

Direktan metod Traganja opisan je kao spavanje na oprezu. Energije tela-uma slivaju se u jedan tok, uz odlučno pitanje:

Ko sam ja? Odakle potičem? Šta je istina o meni?

Čvrsta rešenost sakuplja energije iz tela i sjedinjuje ih sa umom, omogućujući mu da zaroni u Srce. Neka misteriozna sila tada iznutra obuzima um i odvodi ga direktno u Srce.

Sa spoznajom Sopstva, Tragalac postaje - Mudrac. On jeste istovremeno izvan, ali i prividno unutar relativnosti. Mudrac se više neće radati ni odlaziti u druge svetove.

Mudrac jeste u blaženstvu Prirodnog Stanja, koje ne ometa telesne aktivnosti. On je svestan Sopstva, takođe i sveta. On jede i spava, može da čuje kao i da odgovara na pitanja.

Da nije Sahađa Stanja, ne bi imalo ko da saopšti izvorno učenje o Sopstvu, kao i o metodu za njegovo pronalaženje. Bestelesni Mudraci se više ne javljaju u fizičkom svetu.